РЕШЕНИЕ

№

Стара Загора,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Стара Загора - VI състав, в съдебно заседание на двадесет и пети юни две хиляди двадесет и четвърта година в състав:

При секретар ЗОРНИЦА ДЕЛЧЕВА като разгледа докладваното от съдия МИХАИЛ РУСЕВ административно дело № / 2024 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.118, ал.1 и 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба от Д. Т. И. с постоянен адрес: гр. Казанлък, срещу Решение №1040-23-32/19.04.2024 год. на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт - Стара Загора, с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане №232-00-1128-3/22.03.2024 год. на Ръководителя на осигуряването по безработица при ТП на НОИ - Стара Загора с отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО по Заявление вх. №232-00-1128/20.12.2023 год.

В жалбата се твърди, че оспореното решение на Директора на ТП на НОИ - Стара Загора и потвърденото с него разпореждане на Ръководителя на осигуряването за безработица са постановени при неправилно приложение на чл.65, §2 от Регламент /ЕО/ №883/2004 год. на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност /Регламента/, защото фактите сочат на извод, че Република България е мястото, където лицето обичайно пребивава през целия период на полагане на труд в друга държава-членка на ЕС /в случая Нидерландия/. Твърди, че неправилно е било прието, че жизнените й интереси в страната по заетост - Нидерландия. Изводите на органа в тази насока са напълно необосновани. Въз основа на подробни доводи се иска от съда да бъде отменено Решение №1040-23-32/19.04.2024 год. на Директор ТП НОИ Стара Загора и потвърденото с него разпореждане. Претендира разноски по делото, съгласно представен списък.

По горните съображения съдът намира жалбата за основателна. Обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане като постановени при неправилно приложение на материалния закон, са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени, а преписката да се върне на компетентния административен орган за произнасяне по подаденото от Д. Т. И. З. №922-140/01.11.2023 год. за отпускане на парично обезщетение за безработица по реда и условията на чл.54а от КСО, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото и предвид своевременно направеното искане от страна на пълномощника на жалбоподателят за присъждане на сторените по делото разноски, представляващи заплатено възнаграждение за един адвокат, същото следва да бъде уважено, като в тежест на ТП на НОИ - Стара Загора бъде възложено заплащането на сумата от 600.00 лв., съгласно представения договор за правна защита и съдействие от 25.03.2024 год. При определянето на разноските, съдът се съобрази с направеното от страна на ответника за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение, фактическата и правна сложност на делото и обстоятелството, че договореното възнаграждение включва и ДДС.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Т. И. от гр. Казанлък Решение №1040-23-32/19.04.2024 год. на Директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт - Стара Загора и потвърденото с него Разпореждане №232-00-1128-3/22.03.2024 год. на Ръководителя на осигуряването по безработица при ТП на НОИ - Стара Загора, **като незаконосъобразни**.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по подаденото от Д. Т. И. З. №1753/20.12.2023 год. за отпускане на парично

обезщетение за безработица по реда и условията на чл.54а от КСО, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Териториално поделение на „Национален осигурителен институт - Стара Загора да заплати на Д. Т. И., [ЕГН] с адрес гр. Казанлък, [улица], вх.Г, ет.2, ап.68 сумата от 600.00 лв. /шестстотин лева/, представляваща договорено и заплатено възнаграждение за един адвокат.

На основание чл.119 във връзка с чл.117, ал.1, т.2, б.„б“ от КСО решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.